

slabe strani posameznih vrst tega sadja. Kot najbolj priporočljivo sadje za ta okraj je v prvi vrsti: Baumannova reneta, Mošancelj, Boskop, Kanadka, Carevič in Bobovec. V drugi vrsti pa še Londonski pepinek, Šampanjska reneta in Bleheimovka. — Po končanem predavanju o sadjarstvu je povzel besedo g. A. Močnik, kateri je predaval o konzerviranju in vkuhanju sadja in sočivja ter o cvetlicah. V domačih besedah je razložil našim gospodinjam, kako jim je postopati pri vkuhanju sadja in napravljanju pek meza, da bode isti dober in obstoječ. Nadalje je govoril o vrtu samem, kako naj bo urejen, in o cvetlicah, kako se z njimi postopa in katere cvetlice se naj sadijo, da bode vrt vedno cvetoč od zgodnje spomladi do pozne jeseni. — Na razstavnem prostoru je bilo ves dan polno ljudi, ki so z zanimanjem in občudovanjem si ogledovali razstavljenе pridelke. Ceni se, da je tekom dneva obiskalo razstavo okrog 450 do 500 oseb.

Popoldne ob treh se je vršilo v dvorani Zadružnega doma sadjarsko posvetovanje o določitvi sadnega izbora za ta okraj. Navzoči so bili zastopnik banske uprave inž. Skubic iz Ljubljane in kmetijski referent Wernig, zastopniki sadjarske podružnice in nekaj šolskih upraviteljev, sadjerejcev iz tukajšnje okolice. Kmetijski referent Wernig je prečital odlok banske uprave, po katerem se morajo izvršiti sadni izbori, ter naštel posamezne vrste, katere bi prišle v tukajšnjem okraju v poštev. Gospod Rogina prečita svoj predlog, v katerem našteje vrste sadja, katere je odbor Sadjarske podružnice že poprej izbral za najboljše sadne vrste za ta okraj. Na podlagi tega so se izbrale tele vrste sadja: jabolka: Baumanova reneta, Mošancelj, Boskop, Kanadka in Bobovec za prvo vrsto; za drugo vrsto pa: Šampanjska reneta in Charlamovka; hruške pa: Pastorovka, Klapovka, Koroška ozimka, Tepka in Ozimka. Slive: domača češplja in orehi pariški z podolgasto

tanko lupino. — Inž. Skubic povdarja, da naj vsi merodajni faktorji vplivajo na drevesničarje in sadjerejce, da se v bodoče sadijo in gojijo samo izbrane vrste sadja. — Banski svetnik vlč. g. Čížek povdarja, da bi bilo treba v okolišju prirediti tečaje in predavanja, da se v ljudstvu poživí zanimanje za sadjerejo in za izbrane vrste sadja.

Po končani anketi se je vršila še ocena sadja. Razstavilo je svoje sadje 50 razstavjalcev, med temi tudi tri šole. Sadje je bilo res lepo in zbrano, razstavljalni prostor lepo okusno urejen. Posebno pozornost je vzbudila na razstavi lepo in skrbno urejena miza obložena z vsakovrstnimi vrtnimi pridelki, vkuhanim sočivjem in sadjem, last hotelirja Golla. Tukaj se je lahko videlo vse mogoče vkuhane stvari, katerih ima gospod Goll pripravljenih do 200 steklenic. Dobro preskrbljena in opremljena je bila tudi z vrtnimi pridelki in vkuhanim sočivjem miza gospe Karničnik, na kateri je vzbujala še posebno zanimanje 17 kg težka rdeča pesa, 14 kg težka bela pesa in 5 kg težka zeljna glava, vse iz njenega vrta. Na enem koncu je oddelek za cvetlice, katere ima razstavljenе največ tukajšnja javna bolnica. Tudi ta del je lepo urejen in zanimanja vreden.

Razstava, kakor smo že omenili, je bila res lepa in skrbno aranžirana, kar je priznal vsak obiskovalec razstave, dasi je to šele začetek. Prihodnja razstava bo pa brezdvomno še mnogo lepša. Za tako lepo razstavo pa ima največ zaslug predsednik podružnice g. Rogina, ki je tri dni pred razstavo žrtvoval, da je isto urejeval. Razstava je trajala do 15. t. m. zvečer.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 18. oktobra so pripeljali špeharji na 40 vozeh 111 komadov zaklanih svinj, kmetje 25 voz krompirja, 4 čebule, 16 zelja in 3 sena. Svinjsko meso je bilo po 15—28, špeh 17—24, čebula 2—2,50, zelje 0,75, seno 80—85. Pšeni-

ca 2,25—2,50, rž 1,75, ječmen 1,50, oves 1,25—1,50, kornjača 1,75—2, ajda 1,50, ajdovo pšeno 5, proso 2, grah 8—12, kokoš 36—45, piščanci 30—75, raca 30—45, gos 60—70, puran 50—75, surovi kostanj 1,50—2,50, pečen 6—8, deseni 18, kisel zelje 4, repa 2, gobe 1—2, jabolka 3—6, hruške 5—14, breskve 12, grozdje 6—10, mleko 2—3, smetana 12—14, surovo maslo 32—36, jajca 1,25—1,75, med 15—18.

Mariborski živinski sejem dne 14. okt. 1930. Pripeljanih je bilo 13 konj, 7 bikov, 91 volov, 292 krav in 7 telet, skupaj 407 glav. Cene: debeli voli 1 kg žive teže 9 do 9,50 Din, poldebili voli 7 do 7,50, plemenski biki 6 do 6,75, biki za klanje 6,50 do 7,25, klavne krave debele 6,65 do 7,50, plemenske krave 5 do 6 D, klobasarice 4 do 5 Din, mlada živina 6,50 do 9,50. Prodanih je bilo 298 komadov, od tega 9 v Avstrijo.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejem v petek dne 17. oktobra 1930 se je pripeljalo 538 svinj in 1 koza. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—6 tednov stari eden po 30—100 Din, 7—9 tednov stari po 130—200, 3—4 mesece stari po 250—300, 5—7 mesecev stari po 400—450, 8—10 mesecev stari po 550—650, 1 leto stari po 900—1000 Din, 1 kg žive teže 10—13 Din, 1 kg mrtve teže 15—17 Din. Prodalo se je 299 komadov.

Mesne cene v Mariboru: Meso od volov, bikov, krav in telet 14 do 20 Din, telečje meso od 16 do 35 Din, svinjsko od 15 do 18 Din za 1 kg.

NAŠA DRUŠTVA

Prosvetne knjižice. Prosvetna zveza razpošilja te dni 3. in 4. zvezek Prosvetne knjižice, ki obravnava jugoslovansko književnost. Knjižico je spisal dr. F. Sušnik poljudno in zelo pregledno. Zato bo dragocen pripomoček našim društvenim predavateljem in tudi vsem, ki bi radi natančneje poznali domačo književnost. Društva opozarjamo, da obsega ta knjižica dva zvezka za mesec oktober in november, zato stane izvod 2 Din.

Hajdina. Naše prosvetno društvo prireja vsak mesec poučni in zabavni sestanek za dekleta in posebej za fante, v nedeljo dne 20. t. m. pa bodo dečki igrali Meškovo »Slava Kristusu Kralju«, odrasli igralci pa izvirno

Neprenehljivo razburjenje in žalovanje jo je nazadnje tako potrla, da je resno zbolela. Vsled svoje bolezní ni mogla več bežati, če tudi bi hotela. In vendar si je bila v svesti, da mora kaj ukreniti, ako hoče rešiti Tatenbaha. Za sedaj pa mu mora sporočiti, naj vztraja, dokler ne pride pomoč.

Toda kako naj pride do njega, koga naj pošlje? Ali naj se obrne do njegove soproge? To ni mogoče. Saj vendar ne more več stopiti pred njo, odkar je prelomila besedo, ki ji jo je dala v gradu Račje. Namesto da bi delovala na to, da spravi grofa Tatenbaha na pravo pot, ga je še bolj potegnila v svoje mreže in v prepad, ki ga iz njega ne more več rešiti.

Kdo bi mu torej izročil to poročilo?

Ko je s temi težkimi mislimi sama sedela v sobi, je tiho vstopil konjušnik Rudolfi. Globoko se je priklonil ter sporočil grofici, da so ravnokar došli ogleduhi, ki so videli bližajoče se avstrijske vojake. Ne bo torej dolgo trajalo, da bodo tukaj pred gradom. Zato se je treba z največjo naglico pripraviti na beg.

Grofica Zrinjska je še bolj prebledela, strepetala je na celem telesu, nato pa je spregovorila s otožnim glasom:

»Hvala ti, zvesti Rudolfi, imel si vedno skrb za me! Toda pobegniti ne morem, nimam moči, vdati se moram v svojo usodo.«

»O, premilostljiva gospa grofica, ne govorite tako obupno,« tolaži Rudolfi, »vse se še lahko izvede, sovražniki vas ne smejo dobiti v roke.«

»Prepozno je,« odvrne grofica Zrinjska ter zamahne z roko, »dobri Rudolfi, ti veš, kako me skrbi usoda grofa Tatenbaha. Zato te prosim, pojdi in sporoči mu, da sem mu zvesto vdana ter da na njega mislim. Naj torej vztraja! Čimprej bo mogoče, mu bo prišla pomoč. Ali boš to storil, Rudolfi?«

»O, premilostljiva gospa,« vzklikne Rudolfi, »za vas storim vse. Bil sem v vaši službi dolgo let, delil sem z vami veselje. Ne bilo bi lepo, če bi vas sedaj zapustil v stiski. Ustreči hočem vaši želji, naj se zgodi, kar hoče, če tudi me doleti najhujše.«

Grofici obraz je prešinil žarek radosti, nje oči so zažarele.

»Hvala ti, Rudolfi, bil si zvest služabnik. Na te se lahko zanesem. Tu imaš za sedaj nekoliko plačila, bogato te obdarim, ko se vrneš.«

Rekši je segla v omaro ter izročila Rudolfiju možniček cekinov.

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, Koroška c. 5

dramo: »Pesem rdeče rože.« Obe igri sta lepi in učinkujeta zlasti v vzgojnem oziru. Nikomur ne bo žal, če bo prišel gledat. Zato pa le pridite, pa že kar k večernicam!

Teharje. Naše prosvetno društvo vprizori v soboto dne 25. t. m. ob 8. uri zvečer in v nedeljo dne 26. t. m. ob treh popoldne v dvorani kaplanije dramo »Stilmondski župan« v 3 dejanjih. Ker je igra lepa in zanimiva, vas vabimo v obilnem številu! — Odbor.

St. Peter pri Mariboru. Občni zbor prosvetnega društva »Skala« se bo vršil v nedeljo, dne 9. novembra, po rani službi božji v samostanski šoli.

DOPISE

Otvoritev mostu čez Dravo pri Gor. Dupleku je preložena na nedeljo dne 9. novembra z istim sporedom, kot je bil določen za 26. oktober.

Hajdina. V nedeljo dne 26. t. m. se vrši skupna seja občinskih odbornikov všolanih občin, kjer se bode razpravljalo o ustanovitvi kmetijsko nadaljevalne šole. Vsi kmetovalci, ki vam je mar za napredek izobrazbe kmetijskega naraščaja, udeležite se te seje, ki se bo vršila po rani službi božji v Društvenem domu na Hajdini.

St. Peter pri Mariboru. Z drevesa je padel pri nabiranju jabolk viničar Kronaveter Avgust iz Metave. Zadobil je težke notranje poškodbe ter je bil prepeljan v mariborsko bolnico. — Boljše pa je odrezal Koren Jožef iz Metave, ki je s kolesom trčil v avtomobil, pa brez nezgode, le kolo se je malo zveržilo. — Z otvoritvijo novega cestnega mosta čez Dravo pri Zgornjem Dupleku se bo pokazala potreba po boljši cestni zvezi s St. Petrom in Mariborom. Sedajna občinska cesta, ki se odcepi od okrajne ceste in ki vodi skozi Trčovo do Zgornjega Dupleka, se bo morala pač prej koslej spremeniti v okrajno, že z ozirom na dosedanji veliki promet, ki se pa bo še znatno povečal z otvoritvijo novega mostu.

Sv. Anton v Slov. gor. V noči na nedeljo dne 12. t. m. je začelo goreti pri posestniku Tomažu Cafuta v Stanetincih. Požar je nastal menda vsled tega, ker je domači sin, prišedši pozno domov od prešanja, zaspal s cigareto v ustih. Pogorela je stanovanjska hiša in gospodarsko poslopje. Tudi sin Tomaž je v spanju zgorel ter je nudilo njegovo zoglenelo truplo strašen pogled. Rešili so živino in ne-

Glede novih katekizmov

dajemo vsem ponovno pojasnilo, da je prva naklada pošla in je ni več dobiti. Sedaj se tiska druga naklada, kadar bo na razpolago, bomo javili. Da ni v lavantinsko škofijo došlo dovolj izvodov, ni naša krivda. Gospode katehete prosimo, da to obvestilo vzamejo na znanje. — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

kaj pohištva. Vsled močnega vetra se je takoj vnela tudi viničarija posestnika Voka iz Oseka ter je do tal pogorela. Ubogemu viničarju Francu Fras je vse zgorelo, kar si je njegova družina prislužila pri kmetih za zimo. Rešil je le štiri otroke in ženo. Tudi obleka jim je zgorela. Od Vokove viničarije se je požar razširil na viničarijo Matije Paluc, posestnika v Brengovi ter uničil hlev in prešo. Kadilci, malo več previdnosti s cigaretami! Koliko škode so že napravili! — Dne 13. sept. je umrla v bolnici v Mariboru po težki operaciji Marija Fras, vzgledna gospodinja, krščanska žena in mati v Cogetincih. Prepeljali so jo na dom, odkoder se je vršil pogreb na domače pokopališče. Ravno mesec pozneje dne 13. 10. pa je umrla njena sosedica Antonija Ploj, ki je bila 12 let bolana. Svetila obema večna luč!

Sv. Barbara v Slov. gor. Dobili smo poštno zvezo redno vsaki dan iz Sv. Lenarta v Slov. gor., želeli bi še dnevno dostavo. — Tukaj se je ustanovilo Prostovoljno gasilno društvo, katero ima veliko in težavno nalogo pri nas. Želimo temu društvu obilo sreče in uspeha, našemu dobremu ljudstvu pa toplo priporočamo, da ga podpira. V odbor so izvoljeni najboljši možje in fantje. — Pred kratkem je kmetijska podružnica imela srečolov, kateri se je dobro obnesel. Pohvalo smo dolžni podružničnemu odboru, da je tekom poldrugega leta nabavil dve travniški brani, 1 drevesno škropilnico, 1 trsno škropilnico, 1 žvepalnik ter vago decimalko. Podružnica šteje 80 članov, a z novim letom jih mora biti 100. — Silno nam nagaja dež in ne vemo, kedar bomo sejali in pospravili svoje pridelke, s katerimi nas je ljubi Bog lepo obdaroval. Prihaja zimska sezona, kaj pa naše bralno društvo, ali nas ne bo nič povabilo v Društveni dom na igre in nove knjige za dolge večere? — Sadjarji, letos ste videli vrednost našega

sadja. Zasadimo vse primerne prostore s koristnim sadnim drevjem, namesto z divjo šmarnico. Izkoristimo vsak košček zemlje, da bomo kos raznim plačilom! — Skrajno težko stališče ima naš šolski odbor z raznimi novimi plačili in bodočo zidavo večje šole.

Sv. Jernej pri Ločah. V Zg. Lažah je umrl dobri oče Janez Strmšek, po domače Cviter. Z 18. letom je prevzel obsežno gospodarstvo, živel je vedno med težkim delom, a je kljub temu včakar lepo starost 82 let. Še sedaj, ko je že nekaj časa sem bolehal, se je še živo zanimal, kaj se godi pri gospodarstvu. Usoda je hotela, da se mu je ravno te dni vrnil sin z družino iz Amerike, a žalibog tri dni prepozno, da bi še bil oče ta videl. Oče je bil v grobu. — Iz Belgije se je vrnila Marija Cvahte z otroci, da prevzame doma posestvo po očetu, ki je letos umrl. Mož je ostal še v Belgiji, da kaj prisluži. Otroci znajo šolske molitve samo po flamsko. — Posestnika Fr. I. so v soboto dne 11. t. m. zvečer ob cesti na Ličnico napadli fantje in ga je eden z lato pošteno nabunkal. Dobil je globoko zevajočo rano nad desnim očesom, potem udarec za- dač po glavi in po plečih, tako da je bil ves črn. Desno oko je v nevarnosti in si ga zdravi v mariborski bolnici. — G. nadučitelj F. Friedl, marljiv nabiralec gob vsake sorte, je prinesel domu gobo (jurčka), ki je tehtala 1½ kg. Bila sicer ni več popolnoma zdrava, a čisto za zavreči pa tudi ne.

Sv. Andraž v Slov. gor. Milo in otožno so zapeli andraževski zvonovi in naznanili žalostno vest, da se je preselila iz te solzne doline mlada žena, vzorna mati Ivana Hrga, posestnica iz Hvaletinec. Postala je žrtev materinskega poklica v starosti 40 let. Njeno mrto truplo smo pokopali dne 15. t. m. Ob sveži gomili se je poslovil domači g. župnik Ivan Alt od nje. Tako žalostnega pogreba Sv. Andraž že dolgo ni videl. Pokojna žena zapušča onemoglo staro mater, 4 otročiče in žalujočega bolnega moža. Počivaj v miru, dobra žena in naj ti vsemogočni poplača tvojo skrb; preostale pa naj tolaži zavest, da uživaš rajski mir!

Sv. Urban pri Ptuj. Sedaj, ko se poletna narava od nas poslavlja, zapuščajo nas tudi loveška bitja, da gredo onstran zemeljskega trpljenja. Tako smo dne 14. vinotoka t. l. položili v hladno zemljo mirnega občana kmeta, dolgoletnega cerkvenega svečarja in načelnika cerkvenokonkurenčnega odbora, dolgoletnega občinskega blagajnika, oziroma odbornika gospoda Jožefa Mahorič iz občine Drestelja, v starosti 57 let. Rajni je bil tudi član načelnštva naše kmetijske posojilnice,

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni pedeljski evangelij in razlago ter druge poučne verske članke, razen tega pa resničen dogodljaj iz misijonov »Mladostni navihane« — postane redovnik in mične zgodbe za deco.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškov trg 20.

Ta se je globoko priklonil, poljubil grofici roko ter se je še enkrat ozrl v lepi obraz svoje gospodarice. V prsih ga je nekaj stisnilo, kakor da bi mu notranji glas hotel reči: Pomisli, Rudolfi, ali se boš tudi vrnil?

Toda le za trenutek je slišal ta glas, hitro se je otresel te misli. Še en pogled na grofico, ki se mu je prijazno nasmehljala ter dvignila desnico kakor v slovo, nato pa je zginil tiho, kakor je prišel.

Nastala je v sobi zopet tišina. Mrak je legel na celo ravnino in tudi na grad Čakovec.

Nekako tesno je postalo grofici pri srcu. Obšla jo je otožnost. Tatenbahova slika vstane pred njenim duševnim očesom in nek glas ji reče: Ti ga tiraš v propast! Opusti to, reši ga!

Že je vstala, da bi šla iz sobe, a neka tajna moč jo je zadržala. Zopet sede k oknu ter gleda ven v temo. Čuje se peketanje konjskih kopit. Nekdo jezdi po dvorišču, grajska vrata se odprejo. Rudolfi je, ki sedaj odhaja, da ponese grofu Tatenbahu poročilo in tolažbo.

Grofico v tem trenutku spreleti mrzla zona. Strese se po celem telesu.

Še je čas, tako ji kliče notranje glas. Zdelo se ji je, kakor da bi stopila pred njo Tatenbahova soproga, bleda in žalostna ter bi dvignila roke in rekla: Ne upropasti mi soproga! Reši ga, spomni se svoje obljube! Reci samo eno besedo, če ga res ljubiš, in moj soprog je svoboden, a stori to hitro, drugače je pogubljen.

Grofica Zrinjska je vsa prepadena. Vsa razburjena si vije roke ter se prime za glavo. Trenutek še premišlja, nato pa stopi naglo k oknu, se skloni z glavo skozi njega ter zakliče s trosočim se glasom:

»Rudolfi, stoj, vrni se!«

Toda besede so bile zaklicane v gluho noč ter so se zgubile v temi, samo drevje s svojimi košatimi vejami je bolešno zašumelo, kakor bi hotelo reči: prepozno je.

Iz daljave je odmevalo peketanje konjskih kopit. Rudolfi je jezdit svojo pot, kakor je velela grofica Zrinjska, in ni več slišal njenih besed.

Izročil je naročilo svoje gospe, kakor smo slišali. Izvršitev tega naročila pa je postala za oba pogubonosna.